

прѣзира ближняго си, ето това са казва страсти или лошеви пощевки. Таковитѣ нехвелицини сѣ противни на здравия разумъ, противни сѣ на Евангелието; а спорѣдъ тѣхъ ние излизаме вѣнъ отъ човѣщината!

А за да са надвиятъ таковитѣ нехвелити страсти, що похабяватъ душата, намъ е потребно да са погрижимъ у врѣме, та сѣ истинский постъ и Християенски добрини да са поправимъ отъ погрѣшкитѣ си. Тукъ са не иска нито тѣлесна сила нито нѣкаква заплата, нѣ стига да имаме добра воля, чиста мисль и будень духъ, та да покоримъ лошитѣ пощевки и да си остуимъ прилично у тѣзи святи дни. Ние сме братия и синове на небесния нашъ баща; защо да са мразимъ помѣжду си? Нека да отхвърлимъ сѣкакъвъ гнѣвъ и злоба, а да живѣемъ братски, мирно и сговорно: гнѣвътъ и ядосването е дадено на звѣроветѣ, кои разсвирепени веднажъ не глѣдатъ нито на подобнитѣ си, що сѣ отъ тѣхната пасмина, нѣ раскъсватъ и поядатъ са едни други. А ние когато сме човѣци, надарени съ умъ и разсѣждение трѣбва ли да са упрличаваме на безсловеснитѣ животни? Човѣкъ е истинский човѣкъ, когато носи не само човѣшки образъ, а има у него добринитѣ спорѣдъ които са отличава отъ другитѣ животни, и тогава може да са каже по право, какво той е *сздаденъ по божия образъ и прилика*.

Най-сѣгнѣ за да познае човѣкъ себе си, да са познае, че той наистина е направенъ отъ създателятъ съ нѣкоя по висока цѣль, не стига само да е добъръ Християнинъ, та простъ и не-